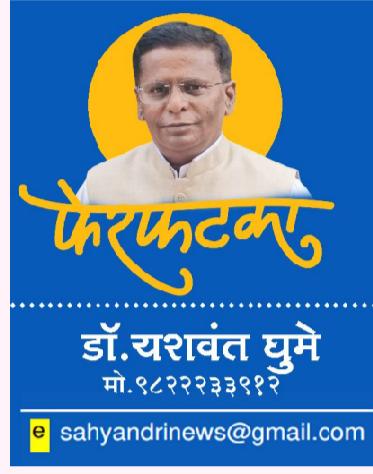

प्राथमिक रिकॉर्डकांच्या स्थानावर अरौक्तणिक कामांचे ओळेजे?

शिक्षण आणि शिक्षक हा कोणाच्याही प्राधान्याचा विषय राहिलेला नाही. इतर राष्ट्रांच्या मनाने शिक्षणावर केला जाणारा खर्चही कमीच आणि शिक्षकांप्रती आदरही कमीच. सद्यस्थितीत शिक्षक हा सरकारी कामगार बनला आहे हे वास्तव आहे. ते कसे पुसणार? शिक्षकाला शाळाबाबृ व शैक्षणिक कामालाच जुंपण्यात सर्व संबंधित धन्यता मानत आहे. एकीकडे शाळांची गुणवत्ता वाढली पाहिजे. समाज सुधारला पाहिजे. सरकारी शाळा टिकल्या पाहिजे. एकही मूल शाळाबाबृ राहता कामा नये असे थाटात सांगायचे. परंतु दुसरीकडे शिक्षकांना अशैक्षणिक कामात जुंपून त्याला जास्तीत जास्त काळ वर्गाबाहेर ठेवून त्यांची आणि विद्यार्थ्यांची नाळ तोडायची याला काय म्हणायचे? हा शासनाचा दोगलेपणा नव्हे का?

मागील महिन्यात एका कामाच्या निमित्ताने यवतमाळ जिल्ह्यातील माझ्या स्वगावी जाण्याचा योग आला. मारेगाव तालुक्यातील अगदी शेवटच्या टोकावर वसलेलं हे दुर्लक्षित गाव. दांडगांव. जिथे आमची विडिलेपार्जित शेती आहे गावात गेल्यानंतर जुनी भित्रमंडळी भेटली. इकडल्या तिकडल्या गप्पा झाल्या. सहजच चर्चाच्या ओघात जुनी आठवणीतील काही भित्रमंडळी काय करतात? म्हणून चौकशी केली त्यापैकी एकजण प्राथमिक शाळेतून सेवानिवृत्त झालेला होता. त्याच्याशी प्राथमिक शिक्षणासदर्भात गप्पा झाल्या. त्याने प्राथमिक शिक्षणातील शिक्षणाकडे शासनाचे सुरु असलेले दुर्लक्ष यासंदर्भात बोलताना मते अधोरखित केली. गप्पाच्या ओघात बोलताना त्याने शासन प्राथमिक शिक्षणाकडे कसे दुर्लक्ष करत आहे या

संदर्भात भावना व्यक्त केल्या

असेच जर शासकीय धोरण सुरु राहिले तर पुढे या देशातील सर्वसामान्य कुटुबातील, गरीब घरातील छोट्या मुलांचं भवितव्य अंधकारमय आहे. पुढे होणाऱ्या भावी पिढीचं काही खरं नाही अशी शोकांतिका व्यक्त केली. प्राथमिक शिक्षण शिकविणाऱ्या शिक्षकांकडे शिक्षण सोडून शासनाने अनेक अशैक्षणिक उपक्रम सोपविलेले आहेत. अनेक कामांचे ओझे शिक्षकांकडे आल्यामुळे ज्या शिक्षकांवर विद्यार्थ्यांचे भवितव्य घडवायची जबाबदारी आहे. तोच शिक्षक अशैक्षणिक कामांच्या ओळ्याखाली दबल्यामुळे शिक्षणाचा दज घसरणे स्वाभाविकच आहे अशी तक्रार बोलप्यातून त्याने केली. ज्या शाळेमध्ये एक शिक्षक आहे. त्या शाळेमध्ये शिक्षकांचे हाल होत आहेत. विद्यार्थ्यांना सांभाळून अशैक्षणिक कामे करताना त्यांच्या नाकीनऊ येत आहे.

अलीकडे शिक्षक शिकविण्यासाठी आहे की शासनाची अशैक्षणिक कामे करण्यासाठी? नेमका कुठल्या कामासाठी त्याची नियुक्ती झाली आहे हेच कलायला मार्ग नाही. ज्या आवडीने शिक्षण क्षेत्रामध्ये शिक्षक म्हणून रोजगार स्वीकारला ते ध्येय फारसे साध्य झाले नाही असे दृष्टिक्षेपात येते. शिक्षकांना असलेली असलेली कामे कोणती? असा सहज प्रश्न मी त्याला विचारला असता त्यांनी जी कामाची यादी सादर केली ते पाहून आमच्या सर्वांच्या अंगाला घाम सुटला. ही संगणी कामे करावी लागणारा शिक्षक आहे की संगणक कळेनासे झाले. यातील काही कामे आपल्याला माहिती व्हावी म्हणून मुद्दामूळे सांगतो. नुसती वाचली तरी त्यातून आवाका लक्षात येईल.

उदाहरणार्थ मतदार नोंदवी करणे, मतदार याद्या तयार करणे, जनगणना करणे, पटनोंदवी करणे, हत्तीपाय निर्मूलनासाठी सर्वेक्षण, वृक्षारोपण, शाळेची रगरगोटी, बीएलओ कुटुंब सर्वेक्षण, विविध प्रकारची अॅनलाईन माहिती भरणे, उपस्थित भत्यांच्या नोंदी ठेवणे, ४० पेक्षा जास्त नोंदवहा अध्ययन करणे, अध्यायावत ठेवाव्या लागतात, लसीकरण मोहीम राबविणे, जंतूनाशक गोळ्या वाटप करणे, अहवाल देणे, शासनाच्या कोणत्याही मोहिमेच्या प्रचारासाठी प्रभातफेरी काढणे, माथान्ह भोजनाच्या नोंदी करणे, त्याचा हिंशोब ठेवणे, भाजीपाला खरेदी करणे, त्याचा हिंशोब ठेवणे, विद्यार्थ्यांची आधार अपडेट करणे, लोकांकडून देणी जमा करून शाळेच्या गरजा भागवणे, विद्यार्थ्यांची आरोग्य तपासणी करून घेणे, वेगवेगळ्या योजना व परीक्षांचे अॅनलाईन अर्ज भरणे, घरोघरी जाऊन शाळाबाब्या मुलांचा शोध घेऊन त्यांच्या नोंदी ठेवणे, अनेकदा पोलीस पंचनाम्यामध्येही पंच म्हणून उपस्थित राहावे लागते, शासनाच्या विविध विभागांना सहकार्य करणे, वृक्ष लागवड अहवाल देणे, सरल प्रणालीची माहिती भरणे, यु-डायस माहिती भरणे, कोकणात तर वाहतूक कोंडी होऊ नये म्हणून शिक्षकांची नेमणूक केली जाते, तसेच गणशोत्सवासाठी कोकणात येणाऱ्या चाकरनाम्यांची व्यवस्था करावी लागते. अशा विविधप्रकारे छोट्या-मोठ्या मिळून जवळपास ७५ ते १३५ अशैक्षणिक कामांना शिक्षकांना जुऱ्पले जात असल्याने त्यांना खरेच शैक्षणिक काम करायला वेळ मिळत असेल का?

रुजू होतो. तेव्हा तारुण्यात त्याच्या मनामध्ये अनेक स्वप्ने असतात. जुनी शिक्षकांची पिढी ह कर्मवादी पिढी होती. तत्ववादी होती. त्यांच्या हाताखाली शिकलेली आजच्या पन्नाशीतील पिढ अनेक स्वप्ने घेऊन शिक्षण व्यवसायात आली. ज्याप्रमाणे ध्येयवादी शिक्षकांचा आदर्श समोर ठेवून शिक्षक झालो. आपल्या विद्यार्थ्यांनीही आयुष्यामध्ये एक उत्तम नागरिक बनावे यासाठी प्रयत्न करण्याची धडपड त्याच्या मनामध्ये अस परंतु वरील अशेक्षणिक कामाची यादी जर वाचत तर खरोखरच तो शिक्षक आहे की आणखी कोण? असा प्रश्न पडणे स्वाभाविक आहे. अलीकडे काही मंडळी प्राथमिक शिक्षणाच्या विशेषतः सरकारी शाळेमध्ये शिक्षणाकडे टीका करताना दिसतात. शासकीय शाळांचा शैक्षणिक दर्जा घसरला असे ओरडले जाते. परंतु वरील कामांच्या यादीची लांबी बघितली तर हा शैक्षणिक दर्जा घसरणार नाही तर काय. नक्कीच घसरणार आहे. शेवटी शिक्षक हाही एक माणूस आहे. त्यालाही मानवी शारीरिक क्षमता आहे. त क्षमता ओलांडून जर त्याच्याकडून अशी अशेक्षणिक कामे करून घेतली जात असेल त तो तरी कुठपर्यंत टिकिणार आहे. साहजिकच त्याचे शैक्षणिक कार्याकडे दुर्लक्ष होणार आहे. त प्रमाणामध्ये शिक्षणात सक्षम होऊ शकत नाही. हे सर्व टाळायचे असेल तर शासनाने सर्वात पहिल्यांदा प्राथमिक शिक्षकांना शैक्षणिक कामाव्यतिरिक्त इतर कामांचा बोजा लादू नये असे गाटते. शासनाची ही जी आशेक्षणिक कामे अंती पार पाडण्यासाठी त्यांनी समाजातील बेरोजगाऱ्यांचा आधार घ्यायला घ्यावा. अनेक बचतगट आहे, स्वयंसेवी संस्था आहे.

त्याच्याकडून ती कामे करून घ्यायला पाहिजे. म्हणजे शासनाची ही कामेही पार पडतील आणि शिक्षकांना शिक्षण देण्यासाठी पुरेसा वेळ मिळेल. परंतु शासनाची भूमिकाच संशयास्पद आहे. एकीकडे आदर्श शिक्षण पद्धतीसाठी भाषणे ठोकायची. दुसरीकडे अशा अशैक्षणिक कामांचा बोजा लाढून शिक्षकांचा उत्साह कमी करायचा. जिल्हा परिषदेच्या शिक्षकांच्या बाबतीमध्ये हा प्रकार नेहमी घडतो. शासनाला जर खरोखरच प्राथमिक शिक्षणाबद्दल आस्था असेल तर त्यांनी शैक्षणिक गुणवत्ता सुधारण्यासाठी शिक्षकांना अधिकाधिक प्रोत्साहित केले पाहिजे. सातत्याने प्रयोगशील केले पाहिजे. सरकारी शाळा टिकवणे ही आता सर्वांची जबाबदारी आहे. त्यामुळे अशी कामे शिक्षकांना देऊ नये. शिक्षकांकडून अशैक्षणिक कामे काढून घेऊन त्यांच्याकडून शिकविण्याचेच काम चांगल्याप्रकारे कर्से होईल यासाठी शासनाने प्रयत्न करणे गरजेचे आहे. शैक्षणिक कामांसाठी शिक्षकांनी पुरेसा वेळ दिल्यामुळे त्याचा अनुकूल परिणाम विद्यार्थ्यांच्या गुणवत्तेवर होईल. इतर कामे राष्ट्रीय कामे म्हणून शिक्षकांच्या माथी मारली जात असतील तर सर्वसामान्य जनतेच्या पाल्यांना अध्यापन करणे हे काम राष्ट्रीय नाही का? असा प्रश्न या निमित्ताने शासनाला विचारावासा वाटतो. एकीकडे जनतेच्या उद्भाराचा डिंडोरा पिटायचा आणि दुसरीकडे त्याच्या विपरीत वागायचे हे दोगलेपण आतातीरी शासनाने थांबवले पाहिजे. शिक्षकांना केवळ आणि केवळ शिक्षणाचेच काम दिले पाहिजे. कारण त्यांची नियुक्ती ही शैक्षणिक कामासाठी झालेली आहे.

ममता- वात्सल्यसिंधू सिंधुताई सपकाळ!

मूल तालुक्यातील ग्रामपंचायतींचे ऑनलाईन कामकाज ठप्प..!

मूल । प्रतिनिधि
ग्रामपंचायर्तीमधील डाटा एंटी व ऑनलाइन
कामकाज करण्यासाठी खासगी कंपनीचे
संगणक परिचालक हे कंत्राटी कर्मचारी
ग्रामपंचायत कर्मचारी दर्जा मिळावा, यासाठी
संपावर गेले आहेत. त्यामुळे ग्रामीण
भागातील ऑनलाइन स्वरूपाच्या कामांन
ब्रेक लागला असून, ग्रामपंचायर्तीचा
ऑनलाइन कारभार बंद होऊन
नोंव्हेंबर, डिसेंबर महिना गेला आता नविन
वर्ष जानेवारी २०२४ लागले तरी सृष्ट
तोडगा न निघाल्याने कामकाज ठप्पच आहे
मारोडा, र जोली, चिमढा, कातपेठ, हळदी
केळझार, सुशीदाबगाव, राजगड, भेजगाव
बेंबाळ, ताडाळा, नादगाव, चिरोली
डोंगरगाव, गांगलवाडी, चितेगाव, मरेगाव,
कोंसबी, जानाळा, टोलेवाही, पिपिर्ह
दिक्षीत, चिचाळा, नवेगाव भजला, बोरचंदली
खालवसपेठ, जुनासूर्या, चादपूर, फिस्कूरी
विरई, गडीसूर्ला संगणक परिचालक
ग्रामपंचायत कंपनीसाठी यांचा यांचा

ग्रामपंचायतीचे ऑनलाईन कामे करूनही केवळ ६९३० रुपये हे अत्यंत तुटपुंजे मानधन मिळते. राज्य सरकारने आता ग्रामपंचायतीचा कारभार पूर्णपणे ऑनलाईन करण्याचा धोरणात्मक निर्णय घेतला असून ई ग्रामस्वराज्य पोर्टलनंतर आता मेरी पचायत हे नवीन प सुरु केले आहे. या परिस्थितीत ग्रामपंचायतीमध्ये ऑनलाईन काम करणे व डाटा एंट्रीचे काम करण्यासाठी कायमस्वरूपी कर्मचारी आवश्यक झाले आहे. यामुळे सरकारने विद्यमान संगणक परिचालकाना कर्मचारी दर्जा देऊन त्यांना किमान वेतन मिळावे अशी प्रमुख मागणीसाठी राज्यातील सर्व संगणक परिचालक संपावर गेले आहेत. ग्रामपंचायत स्तरावर नागरिकांना विविध योजना ऑनलाईन पद्धतीने देण्याचे सरकारचे धोरण आहे. त्यामुळे ग्रामपंचायत पातळीवर संगणक परिचालक पदाची निर्मिती करून त्यांना कायमस्वरूपी कर्मचारी म्हणून सामावून घेण्याची या संगणक परिचालकांची मागणी आहे.

ओबीसी मोर्चाने केली सावित्रीबाई फुले यांची जयंती साजरी

पुलगाव | प्रतिनिधि

भाजपा ओबीसी मोर्चा पुलगाव शहर यांच्या
वर्तीने दि. ३ जानेवारीला क्रांतिज्योती सावित्री
बाई फुले यांच्या जयंती साजरी करण्यास
आली.
क्रांतिज्योती सावित्रीबाई फुले जयंती व
महिला मुक्ती दिनाच्या निमित्ताने राण
लक्ष्मीबाई प्राथमिक शाळा पुलगाव येथे
माजी नगराध्यक्षा सौ शितल गाते यांच्या
अध्यक्षतेखाली व भाजपा अल्पसंख्यांच्या
मोर्चा चे प्रदेश सचिव शकील खान यांच्या
.....

प्रमुख उपस्थितीत व ऑबासी माचा पुलगांवा
 शहर अध्यक्ष अनिल लेकुरवाळे यांच्या प्रतिमेले
 नेतृत्वात सावित्रीबाई फुले यांच्या अभिभावादन करून मुख्याध्यापिका मीन
 उमरे, सुनिता तागडे, व सरीश राण्डवे
 सहाय्यक शिक्षक तसेच सावित्रीबाई फुले
 यांच्या वेशभूषेत कुमारी विशा तागडे या
 छोट्याशया चिमुकलीचा सत्कार करण्याआ
 आला. यावेळी शाळेतील विद्यार्थ्यांना
 क्रांतिज्योती सावित्रीबाई फुले यांच्या
 जीवनचरित्रावर विचार व्यक्त केले. यांनंतर
 विद्यार्थ्यांना मिठाईचे वाटप करण्याआ
 आले. कार्यक्रमाला शाळा व्यवस्थापक
 समिती अध्यक्ष प्रांजली पाटील, भाजप

ओबीसी मोर्चा जिल्हा उपाध्यक्ष सं
बोरकुटे, जिल्हा सह .संपर्कमुख अर्था
बमोटे ,जिल्हा सचिव राजेश गुप्ता ,जि
सदस्य विजय ढगे ,पुलगाव शहर महान
सचिन चौधरी, प्रफुल मंथनवार, उपाध्य
रामकृष्ण दगुडे ,गणेश पाटणे ,अम
वाटकर, ओबीसी मोर्चा पुलगाव इ
महिला संयोजिका प्रगती महाजन ,सर्व

प्रिति तरोणे, वैशाली वरवाडे, अर्चना वरवाडे, जयश्री बांगरे, उपाध्यक्ष निता ढगे, भाजपा भटके विमुक्त आदांडी जिल्हा उपाध्यक्ष शंकर भानारकर, मोरेश्वराव नंदनवार सह मोठच्या संख्येत बंधू भगिनी या कार्यक्रमाला उपस्थित होते. या कार्यक्रमाचे संचालन सतीश राखुडे यांनी केले तर आभार प्रदर्शन विजयराव ढगे यांनी केले.

विहिरीत आठळला अनोळखी इसमाचा मृतदेह

वरोरा | प्रतिनिधि

तालुक्यातील वाठोडा या गावातील
प्रशांत विडुलं साथंकार यांच्या
मालकीच्या शेतातील विहिरीत एका
आनोळखी इसमाचा मृतदेह आढळून
आला.

